

**UCHWAŁA NR XXIV/206/16
RADY MIEJSKIEJ W KROŚNIE ODRZAŃSKIM**

z dnia 25 sierpnia 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi mieszkańca Gminy Krosno Odrzańskie na Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Krośnie Odrzańskim.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 – tekst jednolity) i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 – tekst jednolity) **uchwała się, co następuje:**

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę mieszkańca Gminy Krosno Odrzańskie na Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Krośnie Odrzańskim z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Krośnie Odrzańskim.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Radosław Sujak

Załącznik do Uchwały Nr XXIV/206/16
Rady Miejskiej w Krośnie Odrzańskim
z dnia 25 sierpnia 2016 r.

Uzasadnienie

W dniu 4 lipca 2016 r. do Rady Miejskiej w Krośnie Odrzańskim wpłynęła skarga mieszkańca Gminy Krosno Odrzańskie do rozpatrzenia w części dotyczącej zarzutów na Panią Kierownik Ośrodka Pomocy Społecznej w Krośnie Odrzańskim.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego organem właściwym do rozpatrzenia skargi na kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy, w przypadku naszego samorządu Rada Miejska w Krośnie Odrzańskim. W celu przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, treść skargi przekazano do rozpatrzenia Komisji Rewizyjnej. Po sprawdzeniu zarzutów podnoszonych w skardze i przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego stwierdzono, co następuje.

W skardze osoba skarżąca zarzuca żądanie od osób ubiegających się o przyznanie usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi zaświadczenia od lekarza psychiatry. Wyjaśniono, że aktualnie obowiązującym dokumentem regulującym realizację tego rodzaju usług przez organy samorządu terytorialnego w województwie lubuskim jest zarządzenie wojewody lubuskiego z dnia 2 marca 2015 r., w którym wskazano jako dokumentację obowiązującą Ośrodek Pomocy Społecznej m.in. „zaświadczenie lekarza specjalisty kwalifikujące do usług specjalistycznych, określające rodzaj i zalecaną liczbę godzin usług, aktualizowane co najmniej raz w roku”. Zatem zobowiązanie osób korzystających ze specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi do dostarczania zaświadczeń lekarskich nie wynikało ze złej woli Pani Kierownik Ośrodka Pomocy Społecznej, ale dbałości o prawidłowe realizowanie zadań, przestrzeganie obowiązujących przepisów prawa oraz odpowiednie wydatkowanie środków publicznych.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego wyznaczenia w decyzji przyznającej usługi opiekuńcze dni świadczenia usług wyjaśniono, że w rozstrzygnięciu decyzji przyznającej usługi opiekuńcze wskazywane są dni świadczenia usług, gdyż pozwala to na dokładne wyliczenie odpłatności, monitoring środków przeznaczonych na to zadanie oraz zapobiega sporom pomiędzy świadczeniobiorcami a opiekunkami wykonującymi usługi. Ponadto, na wniosek świadczeniobiorcy wskazuje się również przedział godzinowy wykonywanych usług w danym dniu. Każda osoba ma możliwość zaplanowania usług według potrzeb, na przykład w przypadku dwóch godzin tygodniowo może te usługi wykorzystać jednego dnia, bądź podzielić je na dwa dni, po jednej godzinie.

Odpowiadając na zarzut dotyczący nieodbierania telefonów wyjaśniono, że kierownik Ośrodka ma prawo przebywać na terenie całego Ośrodka oraz uczestniczyć w różnych spotkaniach także poza jego siedzibą.

Ustosunkowując się do zarzutu pozostawienia „bez echa” skargi telefonicznej na pracownika socjalnego, Pani Kierownik wyjaśniła, że nie otrzymała skargi telefonicznej, ani przekazanej w jakikolwiek inny sposób, dotyczącej wyłączenia pracownika socjalnego z prowadzenia spraw osoby skarżącej. Pracownica była u skarżącej, w celu przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego w wymienionym okresie, tylko jeden raz, w zastępstwie innego pracownika socjalnego. Na wniosek osoby skarżącej o przyznanie pomocy finansowej na zakup węgla została wydana decyzja odmowna, z uwagi na przekroczenie kryterium dochodowego. Od przedmiotowej decyzji osoba skarżąca wniosła odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, które utrzymało ją w mocy.

Zarzut dotyczący stwierdzenia przez Panią Kierownik, że „gmina nie daje pieniędzy na usługi opiekuńcze” wyjaśniono, że usługi opiekuńcze dla osób z zaburzeniami psychicznymi są finansowane z budżetu państwa, a nie z budżetu gminy. Pani Kierownik OPS przyznała, że z roku na rok środki finansowe przeznaczone na realizację tego rodzaju usług opiekuńczych są coraz niższe. Zapewniła, że dokłada wszelkich starań, by pomimo zmniejszającego się dofinansowywania zadań z budżetu państwa, tak organizować działania, aby zabezpieczyć zwiększające się potrzeby mieszkańców Gminy. Poinformowała, że ze względu na znaczną ilość osób potrzebujących wsparcia w postaci usług opiekuńczych, decyzje w tych sprawach wydawane są rozważnie, przy uwzględnieniu możliwości finansowych oraz potrzeb wszystkich wnioskodawców.

Osoba skarżąca podnosi również zarzut częstego odwiedzania jej w 2014 r. przez pracowników socjalnych. Wyjaśniono, że z uwagi na zwiększenie ilości osób objętych tego rodzaju usługami, osoba

skarżąca miała przyznawane usługi opiekuńcze na okres kwartału lub miesiąca. Było to podyktowane koniecznością rozważnego dysponowania ograniczonymi środkami, których wydatkowanie nie mogło przekroczyć planu. Poinformowano, że każdej decyzji dotyczącej usług opiekuńczych, na podstawie art. 108 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, nadawany jest rygor natychmiastowej wykonalności. Ponadto każda decyzja zawiera pouczenie strony o środkach odwoławczych. W przypadku określonym w skardze osoba korzystająca z usług opiekuńczych nie korzystała jednak z przysługującego jej prawa odwołania.

Odpowiadając na zarzut dotyczący rzekomego braku zgody Pani Kierownik OPS na świadczenie usług opiekuńczych w listopadzie 2015 r. wyjaśniono, że taka sytuacja nie miała miejsca. Ponadto Pani Kierownik oświadczyła, że nigdy przed wydaniem decyzji administracyjnej, stanowiącej rozstrzygnięcie jakiegokolwiek wniosku złożonego przez jakąkolwiek osobę, nie informuje o jej treści. Podstawą przyznania, bądź odmowy, świadczeń z pomocy społecznej jest decyzja administracyjna będąca wynikiem postępowania: administracyjnego wszczętego na wniosek strony, bądź innej osoby za zgodą osoby zainteresowanej. Usługi opiekuńcze, jako rodzaj świadczeń przyznawanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej podlegają takim samym wymogom proceduralnym jak inne świadczenia z pomocy społecznej.

Zarzut dotyczący niechęci Ośrodka Pomocy Społecznej do przekazania pieniędzy na zatrudnienie większej ilości opiekunek wyjaśniono faktem, że Gmina przekazuje te środki, jako dotację celową, w trybie art. 221 ustawy o finansach publicznych na finansowanie zadań zleconych do realizacji organizacjom prowadzącym działalność pożytku publicznego. To organizacja w składanej ofercie przedstawia kalkulację kosztów wykonania zadania, a udział w ogłaszanym konkursie jest dobrowolny. Podejmowanie decyzji kadrowych w podmiocie świadczącym usługi opiekuńcze nie należy do kompetencji Ośrodka Pomocy Społecznej.

Odnosząc się do zarzutu odmowy przyznania zwrotnego zasiłku celowego na zakup opału wyjaśniono, że w opisanym w skardze przypadku osoba skorzystała z prawa odwołania się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze, które utrzymało w mocy decyzję Ośrodka Pomocy Społecznej w Krośnie Odrzańskim. Poinformowano, że zasiłki celowe oraz specjalne zasiłki celowe są zadaniem własnym Gminy, jest to uznaniowa forma pomocy. Przyznając to świadczenie OPS kieruje się zasadą sprawiedliwości społecznej oraz potrzebą zapewniania środków dla osób spełniających ustawowe kryterium dochodowe.

Wobec powyższego Rada Miejska w Krośnie Odrzańskim uznaje skargę za bezzasadną.

Jednocześnie w myśl art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ ma obowiązek pouczyć skarżącego o treści art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego, w myśl którego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a osoba skarżąca ponowiła skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy, bez zawiadamiania osoby skarżącej.

Podjęcie uchwały nie wywoła skutków finansowych.